

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Planului de management al sitului ROSCI0117 Movila lui Burcel

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 105.144 din 19 octombrie 2015 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Avizul Agenției pentru Protecția Mediului Vaslui — Decizia Etapei de Încadrare nr. 21 din 27 decembrie 2012, Avizul Ministerului Culturii nr. 4.430 din 27 iulie 2015, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 225.715 din 23 februarie 2015, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 24.698 din 26 martie 2013 și Adresa Direcției generale păduri nr. 154.444/IM din 13 iulie 2015,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al sitului ROSCI0117 Movila lui Burcel, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Iulian Jugan,
secretar de stat

București, 11 decembrie 2015.

Nr. 1.954.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN**pentru modificarea Normei sanitare veterinare privind organizarea și desfășurarea activității de control oficial sanitar-veterinar efectuat de către personalul de specialitate în unitățile care produc alimente de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 64/2007**

Văzând Referatul de aprobare nr. 358 din 27 ianuarie 2016, întocmit de Direcția generală afaceri interne și administrație din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

în temeiul Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor, cu amendamentele ulterioare,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitare-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Norma sanitară veterinară privind organizarea și desfășurarea activității de control oficial sanitar-veterinar efectuat de către personalul de specialitate în unitățile care produc alimente de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 64/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 26 martie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Directorul executiv al direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București stabilește numărul de personal de specialitate necesar fiecărei unități menționate la pct. I din anexa nr. 1, în funcție de specificul activității acestora, de capacitatea de producție, fluxul tehnologic, de sistemul de organizare, în baza propunerilor scrise din partea șefului serviciului/biroului control oficial

siguranța alimentelor, cu încadrarea în bugetul aprobat și în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.”

2. La articolul 8, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București angajează personalul de specialitate necesar pentru efectuarea controlului oficial sanitar-veterinar, în unitățile menționate la pct. I din anexa nr. 1, în condițiile legii, în baza unui contract individual de muncă pe perioadă determinată, plata acestui personal fiind asigurată din veniturile proprii ale direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, obținute de către acestea din domeniile specifice în care personalul respectiv își desfășoară activitatea, și/sau de la bugetul de stat.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Andrei Butaru

București, 8 martie 2016.
Nr. 28.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 3

din 10 februarie 2016

Dosar nr. 4.292/1/2015

Mirela Sorina Popescu — președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
 Cristina Rotaru Radu — judecător la Secția penală
 Luciana Mera — judecător la Secția penală
 Săndel Lucian Macavei — judecător la Secția penală
 Anca Mădălina Alexandrescu — judecător la Secția penală
 Simona Daniela Encean — judecător la Secția penală
 Mariana Ghena — judecător la Secția penală
 Geanina Cristina Arghir — judecător la Secția penală
 Luminița Livia Zglimbea — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală prin Încheierea de ședință din 20 octombrie 2015 pronunțată în Dosarul nr. 4.796/2/2015, prin care, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a chestiunii de drept — dacă, în aplicarea dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, persoana fizică ori juridică ce nu a avut calitatea de parte în cursul procesului penal are calitatea procesuală să formuleze contestație în anulare întrucât nu a fost citată la judecata în apel, în condițiile în care drepturile ori interesele sale au fost afectate printr-o măsură dispusă de instanța de apel prin hotărâre definitivă.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 27⁴ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Ana-Maria Deaconescu-Belulescu, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de domnul procuror Cosmin Grancea.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că la dosar au transmis puncte de vedere Curtea de Apel București, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Ploiești și Curtea de Apel Oradea care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unora dintre instanțele arondate, fiind conturate trei opinii, astfel cum sunt exprimate în raportul depus la dosar, precum și că răspunsurile curților de apel Craiova, Suceava, Iași și Târgu Mureș cuprind doar mențiunea neidentificării, în jurisprudența

acestora ori a instanțelor din circumscripție, a unor hotărâri relevante pentru problema de drept ce face obiectul sesizării.

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a specialiștilor din domeniul juridic cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, însă nu a fost comunicat niciun punct de vedere.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară — Serviciul judiciar penal, prin Adresa nr. 3.132/C/2998/III/-5/2015 din 12 ianuarie 2016, a comunicat că în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept cu care a fost sesizată instanța, fiind transmis totodată și punct de vedere cu privire la chestiunea de drept, în sensul că, în aplicarea art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, persoana fizică ori juridică ce nu a avut calitatea de parte în cursul procesului penal nu a fost citată la judecata în apel și care pretinde că drepturile ori interesele sale au fost afectate printr-o măsură dispusă de instanța de apel prin hotărâre definitivă nu are calitatea procesuală să formuleze contestație în anulare.

În continuare, magistratul-asistent a arătat că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, doamna judecător Cristina Rotaru Radu, care a fost înaintat părților (Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și S.C. I 10 B — S.R.L.) la data de 18 ianuarie 2016, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

S-a învederat și faptul că, la data de 5 februarie 2016, S.C. I 10 B — S.R.L. a depus la dosar, prin avocat, punctul de vedere cu privire la chestiunea de drept, prin care s-a solicitat reunirea cauzei cu cea care face obiectul dosarelor nr. 179/1/2016, respectiv nr. 180/1/2016 aflate pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, având în vedere că există o strânsă legătură între prezenta cauză și chestiunea de drept supusă dezlegării în cele două dosare anterior menționate.

De asemenea, în esență, s-a apreciat că soluția pe care Înalta Curte de Casație și Justiție se impune a o da chestiunii de drept este aceea că, în aplicarea dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, persoana care invocă vătămarea unor interese legitime printr-o măsură dispusă într-o hotărâre penală definitivă, dar care nu a avut calitatea de parte sau persoană vătămată în cursul procesului penal, are calitatea procesuală de a formula contestație în anulare.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, a solicitat domnului procuror Cosmin Grancea să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la solicitarea formulată de către S.C. I. 10 B. — S.R.L. în sensul necesității reunirii prezentei cauze cu cea care face obiectul dosarelor nr. 179/1/2016, respectiv nr. 180/1/2016, dosare care au fost deja reunite și se află pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de

drept în materie penală, cu termen de soluționare la data de 30 martie 2016.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat respingerea cererii de reunire a cauzelor formulată în scris de către S.C. I.10.B. — S.R.L., având în vedere că prezenta cauză se află în stare de judecată, iar eventuala reunire a cauzelor ar întârzia judecata, prin urmare nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 43 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, după deliberare, cu unanimitate de voturi, în temeiul art. 43 alin. (3) din Codul de procedură penală, a respins cererea de reunire a cauzelor formulată de S.C. I.10 B. — S.R.L. având în vedere că, în cuprinsul celor două încheieri ale Curții de Apel București, înregistrate cu nr. 179/1/2016 și nr. 180/1/2016, reunite sub nr. 179/1/2016 prin Procesul-verbal încheiat la data de 8 ianuarie 2016, și încheierea ce face obiectul prezentei sesizări au fost invocate temeiuri de drept diferite, fiind necesară totodată analizarea în concret, în fiecare speță, a îndeplinirii celei de-a treia condiții prevăzute de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, respectiv legătura cu fondul cauzei.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecătoreasă Mirela Sorina Popescu, constatând că nu sunt alte cereri sau excepții de formulat, a solicitat domnului procuror Cosmin Grancea să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept supusă dezbaterii în Dosarul nr. 4.292/1/2015.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la admisibilitatea sesizării, a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, invocând în acest sens Decizia nr. 5/2015 pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

A arătat că, dacă prin decizia anterior menționată s-a stabilit că chestiunea de drept are legătură cu fondul cauzei atunci când întrebarea se referă la existența căii de atac, pentru identitate de rațiune, soluția trebuie să fie aceeași și atunci când întrebarea se referă la posibilitatea unei persoane de a declara calea de atac.

Pe fondul sesizării, reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut punctul de vedere transmis la dosar, precizând, în esență, că, în aplicarea art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, persoana fizică ori juridică ce nu a avut calitatea de parte în cursul procesului penal, nu a fost citată la judecata în apel și care pretinde că drepturile ori interesele sale au fost afectate printr-o măsură dispusă de instanța de apel prin hotărâre definitivă nu are calitatea procesuală să formuleze contestație în anulare.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din 20 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.796/2/2015, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept în sensul dacă, în aplicarea dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, persoana fizică ori juridică ce nu a avut calitatea de parte în

cursul procesului penal are calitatea procesuală să formuleze contestație în anulare întrucât nu a fost citată la judecata în apel, în condițiile în care drepturile ori interesele sale au fost afectate printr-o măsură dispusă de instanța de apel prin hotărâre definitivă.

II. Expunerea succintă a cauzei și soluția propusă de instanța care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Prin contestația în anulare înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a II-a penală cu nr. 4.796/2/2015, contestatoarea S.C. I 10 B — S.R.L. a solicitat admiterea contestației în anulare, desființarea Deciziei penale nr. 862A din 8 iunie 2015 pronunțate de Curtea de Apel București în Dosarul nr. 28.726/3/2006 și, în rejudecarea apelului, să fie pronunțată o hotărâre prin care să fie înlăturate în mod explicit orice dispoziții față de contestatoare având în vedere că nu a fost parte în cauză și nu a avut nicio legătură cu faptele deduse judecării.

În motivarea contestației în anulare formulate, contestatoarea a arătat că nu a fost parte în cauza penală anterior menționată și nu a fost citată pe tot parcursul judecării, fiind incidente în acest sens dispozițiile art. 353 și art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, iar, cu toate acestea, împotriva sa s-au dispus și inițiat proceduri de executare silită.

Contestatoarea a arătat că, potrivit minutei Deciziei penale nr. 862A din 8 iunie 2015 a Curții de Apel București — Secția a II-a penală, instanța de apel, în baza art. 32 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului și a art. 249 din Codul de procedură penală, a menținut măsura sechestrului asigurător instituită prin ordonanțele procurorului din datele de 12.01.2005 (Dosar nr. 171/P/2003 — filele 43—55, vol. 24 d.u.p.), 15.12.2005 (Dosar nr. 692/D/P/2005, filele 222—225, vol. 24 d.u.p.), 19.01.2006 (filele 192—203, vol. 24 d.u.p.), 17.04.2006 (filele 283—300, vol. 24 d.u.p.), 18.04.2006 (filele 264—282, vol. 24, d.u.p.), 23.06.2006 (filele 368—386, vol. 24, d.u.p.) și 04.07.2006 (filele 310—330, vol. 24 d.u.p.) asupra bunurilor aparținând inculpaților I.A.M., T.O.L., G.T. și părților responsabile civilmente S.C. VGB IB (actualmente S.C. BKP T I — S.R.L. prin administrator judiciar C B J T) și S.C. T. — S.A., măsură pe care a instituit-o, respectiv a extins-o asupra tuturor bunurilor mobile și imobile aparținând tuturor inculpaților și tuturor părților responsabile civilmente, inclusiv asupra conturilor, a dobânzilor aferente sumelor înscrise la credit, ce vor curge în continuare conform contractelor încheiate cu unitatea bancară și asupra activelor societăților comerciale la care inculpații și părțile responsabile civilmente figurează ca împuterniciți, beneficiari reali, asociați (acționari) sau administratori, situate în țară sau în străinătate.

S-a mai invocat faptul că, în baza deciziei penale astfel pronunțate, s-au inițiat procedurile de executare silită împotriva sa, acte de executare a căror finalitate o reprezintă valorificarea activelor și distribuirea sumelor încasate în contul statului, în vederea aducerii la îndeplinire a măsurii confiscării dispuse împotriva altor persoane.

În acest sens, contestatoarea a arătat că instanța de apel a dispus pentru prima dată în calea de atac a apelului instituirea de măsuri asigurătorii în afara cadrului procesual, fără citarea terților interesați împotriva cărora s-a dispus extinderea măsurilor asigurătorii, cu încălcarea principiului contradictorialității și a dreptului la apărare.

De asemenea, contestatoarea a menționat că, având în vedere raporturile juridice pe care le are cu inculpatul T.O.L. și partea responsabilă civilmente T. — S.A., suportă efectele juridice ale măsurii de siguranță a confiscării extinse prevăzute de art. 112¹ din Codul penal, în realitate măsura confiscării fiind

luată asupra inculpatului T.O.L. și a părții responsabile civilmente T. — S.A., iar asupra contestatoarei în considerarea calității de societate la care partea responsabilă civilmente are calitatea de acționar.

În ședința din camera de consiliu din data de 13 octombrie 2015, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a pus în discuție în temeiul art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală admisibilitatea în principiu a contestației în anulare formulată în cauză.

Cu această ocazie, contestatoarea S.C. I 10 B — S.R.L. a solicitat, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept în sensul, dacă unei persoane i se poate aplica o măsură de drept penal în condițiile în care nu a fost parte în procesul penal, precum și în condițiile în care nu a săvârșit nicio faptă prevăzută de legea penală, astfel cum prevăd imperativ dispozițiile art. 107 alin. (2) din Codul penal.

Examinând cererea contestatoarei privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept invocate, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a constatat că aceasta nu este admisibilă.

Astfel, s-a reținut că, potrivit art. 475 din Codul de procedură penală, dacă în cursul judecării un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Potrivit dispozițiilor art. 431 din Codul de procedură penală, ținând seama și de dispozițiile art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală, în etapa verificării admisibilității în principiu a contestației în anulare, instanța verifică mai multe aspecte, respectiv dacă cererea a fost formulată de persoanele ce pot formula contestație în anulare, dacă cererea este făcută în termenul legal, dacă motivul pe care se sprijină aceasta este prevăzut de art. 426 din Codul de procedură penală, precum și dacă în sprijinul contestației se depun ori se invocă dovezi care sunt la dosar.

Prin urmare, s-a constatat că problema de drept invocată de către contestatoare nu are nicio legătură cu etapa verificării admisibilității în principiu a contestației în anulare, vizând mai degrabă aspecte legate de fondul contestației în anulare, respectiv dacă printr-o hotărâre definitivă se pot lua măsuri de drept penal în legătură cu o persoană care nu este participant la procesul penal.

În concluzie, Curtea de apel a reținut că, de lămurirea problemei de drept invocate de contestatoare nu depinde soluționarea fondului cauzei, respectiv verificarea condițiilor de admisibilitate ale contestației în anulare.

În aceeași ședință de judecată, Curtea de apel a pus în discuție, din oficiu, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea unei alte chestiuni de drept, respectiv dacă, în aplicarea dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, persoana fizică ori juridică ce nu a avut calitatea de parte în cursul procesului penal are calitatea procesuală să formuleze contestație în anulare întrucât nu a fost citată la judecata în apel, în condițiile în care drepturile ori interesele sale au fost afectate printr-o măsură dispusă de instanța de apel prin hotărâre definitivă.

Punctele de vedere ale părților:

Contestatoarea a apreciat că are calitate procesuală de a formula contestație în anulare în temeiul art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, iar procurorul și-a exprimat punctul de vedere în sensul că nu se contestă calitatea de parte a S.C. I 10 B — S.R.L.

Punctul de vedere al Curții de Apel București — Secția a II-a penală:

Curtea de apel a apreciat că, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă pentru dezlegarea chestiunii de drept anterior menționate este admisibilă.

Astfel, s-a arătat că, în cauză, completul de judecată al Curții de Apel București — Secția a II-a penală este investit cu soluționarea cauzei în primă și ultimă instanță (respectiv contestație în anulare îndreptată împotriva unei decizii penale definitive pronunțate de aceeași instanță).

Totodată, Curtea de apel a constatat că în cauză există o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, respectiv calitatea S.C. I. 10 B — S.R.L. de a formula contestație în anulare, în condițiile în care aceasta nu a fost parte în procesul penal ce s-a finalizat cu pronunțarea deciziei atacate.

De asemenea, s-a reținut că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă asupra chestiunii de drept, nici printr-un recurs în interesul legii, iar chestiunea în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În opinia Curții de apel, prevederile art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt de strictă interpretare și aplicare, în sensul că pot formula contestație în anulare, indiferent de motivul invocat, părțile, persoana vătămată ori procurorul.

Totodată, Curtea a observat că, potrivit dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Codul de procedură penală, părțile din procesul penal sunt inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente.

Prin urmare, s-a apreciat că există necesitatea dezlegării problemei de drept invocate, întrucât de aceasta depinde soluția ce urmează a se dispune în cauză în ceea ce privește admisibilitatea în principiu a contestației în anulare formulate de către contestatoarea S.C. I 10 B — S.R.L.

III. Opinia instanțelor judecătorești

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție **Curtea de Apel București, Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Ploiești și Curtea de Apel Oradea** care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unor dintre instanțele arondate.

Răspunsurile Curților de Apel Craiova, Suceava, Iași și Târgu Mureș cuprind doar mențiunea neidentificării, în jurisprudența acestora ori a instanțelor din circumscripție, a unor hotărâri relevante pentru problema de drept ce face obiectul sesizării.

III.1. Într-o primă opinie, **majoritară**, exprimată de Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Ploiești, Tribunalul Caraș-Severin, Tribunalul Timiș, Tribunalul Brașov, Judecătoria Rupea, Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov, Tribunalul Maramureș, Curtea de Apel Bacău, Tribunalul Bacău, Judecătoria Bacău, Judecătoria Onești, Curtea de Apel Constanța, Tribunalul Tulcea, Judecătoria Luduș, Judecătoria Târnăveni, Judecătoria Gheorgheni, Judecătoria Odorheiu Secuiesc s-a susținut că în aplicarea dispozițiilor art. 427 alin. (1)

din Codul de procedură penală, raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, persoana fizică ori juridică ce nu a avut calitatea de parte în cursul procesului penal nu are calitatea procesuală de a formula contestație în anulare, dacă nu a fost citată la judecata în apel, în condițiile în care drepturile ori interesele sale au fost afectate printr-o măsură dispusă de instanța de apel prin hotărâre definitivă.

În susținerea acestei opinii s-a argumentat, în esență, că dispozițiile art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt de strictă interpretare și aplicare, astfel încât pot formula contestație în anulare indiferent de motivul invocat numai părțile, persoana vătămată și procurorul.

În consecință, având în vedere că, potrivit art. 32 alin. (2) din Codul de procedură penală, părțile din procesul penal sunt inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente, s-a arătat că persoana fizică ori juridică ce nu a avut calitatea de parte în cursul procesului penal nu are calitatea procesuală să formuleze contestație în anulare întemeiată pe dispozițiile art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală.

III.2. În **opinia minoritară**, exprimată de Tribunalul Dolj, Tribunalul Gorj, Tribunalul Olt, Curtea de Apel Galați, Tribunalul Bihor, Curtea de Apel Brașov și Judecătoria Miercurea-Ciuc, s-a apreciat că, în aplicarea dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, persoana fizică ori juridică ce nu a avut calitatea de parte în cursul procesului penal, în condițiile în care drepturile ori interesele sale au fost afectate printr-o măsură dispusă de instanța de apel prin hotărâre definitivă, are calitatea procesuală de a formula contestație în anulare întrucât nu a fost citată la judecarea cauzei în apel.

III.3. **O altă opinie** a fost conturată de Curtea de Apel Timișoara care și-a exprimat punctul de vedere în sensul că sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală nu îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât problema de drept ridicată nu este controversată și susceptibilă să genereze o practică neunitară având în vedere prevederile art. 427 din Codul de procedură penală care precizează în mod expres și limitativ categoria de persoane care pot să formuleze contestație în anulare.

IV. Examenul jurisprudenței

Instanțele la care au fost identificate hotărâri judecătorești în această materie sunt: Curtea de Apel București și Curtea de Apel Cluj.

Consacrarea opiniei majoritare se regăsește în deciziile pronunțate de Curtea de Apel București — Secția I penală în dosarele nr. 4.795/2/2015 (Decizia penală nr. 1.068/A din 8 septembrie 2015), nr. 7.308/2/2014 (Decizia penală nr. 431/A din 20 martie 2015), nr. 4.736/2/2015 (Decizia penală nr. 1.053/A din 4 septembrie 2015) și de Curtea de Apel București Secția a II-a penală în Dosarul nr. 4.789/2/2015 (Decizia penală nr. 1.130/A din 16 septembrie 2015).

Opinia minoritară se reflectă exclusiv în Decizia penală nr. 583/A/2014 din 16 iunie 2014 pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori în Dosarul nr. 416/33/2014.

Celelalte curți de apel care au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție au transmis că nu s-au pronunțat hotărâri relevante ori că nu există o jurisprudență în materie.

V. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale

Prin Decizia nr. 623 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 noiembrie 2015, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Prin Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie

2015, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală, raportate la cele ale art. 426 lit. a) și ale art. 431 alin. (1) din Codul de procedură penală.

VI. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

Prin Decizia nr. 2.763 din 7 octombrie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, nepublicată, evaluându-se calitatea procesuală a părților care au declarat contestație în anulare, s-a concluzionat că analiza condiției privind formularea contestației în anulare de către o persoană care are calitatea procesuală cerută de lege primează în raport cu analiza motivelor invocate și a cărei neîndeplinire atrage inadmisibilitatea acesteia, întrucât contestatorii nu sunt părți în procesul penal, în sensul dat acestei noțiuni de dispozițiile art. 23—24 din Codul de procedură penală anterior.

VII. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a specialiștilor din domeniul juridic cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării, însă nu a fost comunicat niciun punct de vedere.

VIII. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 3.132/C/2998/III-5/2015 din 12 ianuarie 2016 a arătat că în aplicarea art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, persoana fizică ori juridică ce nu a avut calitatea de parte în cursul procesului penal, nu a fost citată la judecata în apel și care pretinde că drepturile ori interesele sale au fost afectate printr-o măsură dispusă de instanța de apel prin hotărâre definitivă nu are calitatea procesuală să formuleze contestație în anulare.

În urma comunicării raportului întocmit în temeiul art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, S.C. I 10 B — S.R.L. a transmis, conform dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală, punctul de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării, solicitând reunirea cauzei cu cea care face obiectul dosarelor nr. 179/1/2016, respectiv nr. 180/1/2016 aflate pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, având în vedere că există o strânsă legătură între prezenta cauză și chestiunea de drept supusă dezlegării în cele două dosare anterior menționate.

În continuare, a fost expus punctul de vedere cu privire la chestiunea de drept, în sensul că, în aplicarea dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, persoana care invocă vătămarea unor interese legitime printr-o măsură dispusă într-o hotărâre penală definitivă, dar care nu a avut calitatea de parte sau persoană vătămată în cursul procesului penal, are calitatea procesuală de a formula contestație în anulare.

IX. Dispoziții legale incidente

Codul de procedură penală

Art. 32 — Părțile

„(1) Părțile sunt subiecții procesuali care exercită sau împotriva cărora se exercită o acțiune judiciară.

(2) Părțile din procesul penal sunt inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente.”

Art. 33. — Subiecții procesuali principali

„(1) Subiecții procesuali principali sunt suspectul și persoana vătămată.

(2) Subiecții procesuali principali au aceleași drepturi și obligații ca și părțile, cu excepția celor pe care legea le acordă numai acestora.”

Art. 34. — Alți subiecți procesuali

„În afara participanților prevăzuți la art. 33, sunt subiecți procesuali: martorul, expertul, interpretul, agentul procedural, organele speciale de constatare, precum și orice alte persoane sau organe prevăzute de lege având anumite drepturi, obligații sau atribuții în procedurile judiciare penale.”

Art. 409. — Persoanele care pot face apel

„(1) Pot face apel:

- a) procurorul, referitor la latura penală și latura civilă;
- b) inculpatul, în ceea ce privește latura penală și latura civilă;
- c) partea civilă, în ceea ce privește latura penală și latura civilă, și partea responsabilă civilmente, în ceea ce privește latura civilă, iar referitor la latura penală, în măsura în care soluția din această latură a influențat soluția în latura civilă;
- d) persoana vătămată, în ceea ce privește latura penală;
- e) martorul, expertul, interpretul și avocatul, în ceea ce privește cheltuielile judiciare, indemnizațiile cuvenite acestora și amenzele judiciare aplicate;
- f) orice persoană fizică ori juridică ale cărei drepturi legitime au fost vătămate nemijlocit printr-o măsură sau printr-un act al instanței, în ceea ce privește dispozițiile care au provocat asemenea vătămare.

(2) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b)—f), apelul poate fi declarat și de către reprezentantul legal ori de către avocat, iar pentru inculpat, și de către soțul acestuia.”

Art. 412. — Declararea și motivarea apelului

„(1) Apelul se declară prin cerere scrisă, care trebuie să conțină următoarele:

- a) numărul dosarului, data și numărul sentinței sau încheierii atacate;
- b) denumirea instanței care a pronunțat hotărârea atacată;
- c) numele, prenumele, codul numeric personal, calitatea și domiciliul, reședința sau locuința, precum și semnătura persoanei care declară apelul.

(2) Pentru persoana care nu poate să semneze, cererea va fi atestată de un greșier de la instanța a cărei hotărâre se atacă sau de avocat.

(3) Cererea de apel nesemnată ori neatestată poate fi confirmată în instanță de parte ori de reprezentantul ei la primul termen de judecată cu procedura legal îndeplinită.

(4) Apelul se motivează în scris, arătându-se motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază.”

Art. 417. — Efectul devolutiv al apelului și limitele sale

„(1) Instanța judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

(2) În cadrul limitelor prevăzute la alin. (1), instanța este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept.”

Art. 425¹. — Declararea și soluționarea contestației

„(1) Calea de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres, prevederile prezentului articol fiind aplicabile când legea nu prevede altfel.

(2) Pot face contestație procurorul și subiecții procesuali la care hotărârea atacată se referă, precum și persoanele ale căror interese legitime au fost vătămate prin aceasta, în termen de 3 zile, care curge de la pronunțare pentru procuror și de la comunicare pentru celelalte persoane, dispozițiile art. 411 alin. (1) aplicându-se în mod corespunzător.

(3) Contestația se depune la judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, la instanța care a pronunțat hotărârea care se atacă și se motivează până la termenul stabilit pentru soluționare, dispozițiile art. 415 aplicându-se în mod corespunzător.

(4) La soluționarea contestației, dispozițiile art. 416 și art. 418 se aplică în mod corespunzător; în cadrul acestor limite, la soluționarea contestației împotriva încheierii privind o măsură

preventivă se poate dispune o măsură mai puțin gravă decât cea solicitată sau decât cea dispusă prin încheierea contestată ori se pot modifica obligațiile din conținutul măsurii contestate.

(5) Contestația se soluționează de către judecătorul de drepturi și libertăți, respectiv de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară celei sesizate sau, după caz, de către instanța superioară celei sesizate, respectiv de completul competent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în ședință publică, cu participarea procurorului.

(6) La soluționarea contestației se citează persoana care a făcut contestația, precum și subiecții procesuali la care hotărârea atacată se referă, dispozițiile art. 90 și art. 91 aplicându-se în mod corespunzător.

(7) Contestația se soluționează prin decizie, care nu este supusă niciunei căi de atac, putându-se pronunța una dintre următoarele soluții:

1. respingerea contestației, cu menținerea hotărârii atacate:
 - a) când contestația este tardivă sau inadmisibilă;
 - b) când contestația este nefondată;
2. admiterea contestației și:
 - a) desființarea hotărârii atacate și soluționarea cauzei;
 - b) desființarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către judecătorul sau completul care a pronunțat-o, atunci când se constată că nu au fost respectate dispozițiile privind citarea.”

Art. 426. — Cazurile de contestație în anulare

„Împotriva hotărârilor penale definitive se poate face contestație în anulare în următoarele cazuri:

- a) când judecata în apel a avut loc fără citarea legală a unei părți sau când, deși legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;
- b) când inculpatul a fost condamnat, deși existau probe cu privire la o cauză de încetare a procesului penal;
- c) când hotărârea a fost pronunțată de alt complet decât cel care a luat parte la dezbaterile pe fond a procesului;
- d) când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate;
- e) când judecata a avut loc fără participarea procurorului sau a inculpatului, când aceasta era obligatorie, potrivit legii;
- f) când judecata a avut loc în lipsa avocatului, când asistența juridică a inculpatului era obligatorie, potrivit legii;
- g) când ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile când legea prevede altfel;
- h) când instanța nu a procedat la audierea inculpatului prezent, dacă audierea era legal posibilă;
- i) când împotriva unei persoane s-au pronunțat două hotărâri definitive pentru aceeași faptă.”

Art. 427. — Cererea de contestație în anulare

„(1) Contestația în anulare poate fi făcută de oricare dintre părți, de persoana vătămată sau de către procuror.

(2) În cererea de contestație în anulare contestatorul trebuie să arate cazurile de contestație pe care le invocă, precum și motivele aduse în sprijinul acestora.”

Art. 428. — Termenul de introducere a contestației în anulare

„(1) Contestația în anulare pentru motivele prevăzute la art. 426 poate fi introdusă în 10 zile de la data când persoana împotriva căreia se face executarea a luat cunoștință de hotărârea a cărei anulare se cere.

(2) Contestația în anulare pentru cazul prevăzut la art. 426 lit. b) poate fi introdusă oricând.”

Art. 431. — Admiterea în principiu

„(1) Instanța examinează admisibilitatea în principiu, în camera de consiliu, fără citarea părților.

(2) Instanța, constatând că cererea de contestație în anulare este făcută în termenul prevăzut de lege, că motivul pe care se sprijină contestația este dintre cele prevăzute la art. 426 și că în sprijinul contestației se depun ori se invocă dovezi care sunt la dosar, admite în principiu contestația și dispune citarea părților interesate.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opinia judecătorului-raportor este în sensul că, în aplicarea dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, persoana care invocă vătămarea unor interese legitime printr-o măsură dispusă într-o hotărâre penală definitivă, dar care nu a avut calitatea de parte sau persoană vătămată în cursul procesului penal nu are calitatea procesuală de a formula contestație în anulare.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

Cu privire la admisibilitatea sesizării:

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală: „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Chiar dacă nu este expres formulată, din dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală reiese cu claritate că una dintre condițiile de admisibilitate este și aceea referitoare la existența unei veritabile chestiuni de drept, care să facă necesară o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție conform art. 475 din Codul de procedură penală trebuie efectuată doar în situația în care, în cursul soluționării unei cauze penale, se pune problema interpretării și aplicării unor dispoziții legale neclare, echivoce, care ar putea da naștere mai multor soluții.

Interpretarea urmărește cunoașterea înțeleșului exact al normei, clarificarea sensului și scopului acesteia, așa încât procedura prealabilă nu poate fi folosită în cazul în care aplicarea corectă a dreptului se impune într-un mod atât de evident încât nu lasă loc de îndoială cu privire la modul de soluționare a întrebării adresate.

Cu privire la problema a cărei dezlegare se solicită, respectiv persoanele care pot să formuleze contestație în anulare, nu se

constată existența vreunui element de noutate care să facă necesară interpretarea acestor dispoziții, situația fiind rezolvată în mod identic, atât în noile dispoziții procesual penale, cât și în reglementările procesuale anterioare.

Astfel conform art. 387 alin. 1 din Codul de procedură penală anterior, părțile și procurorul aveau posibilitatea legală de a ataca o hotărâre penală definitivă având la dispoziție această cale de atac, iar potrivit noilor dispoziții procesual penale, respectiv art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală „contestația în anulare poate fi făcută de oricare din părți, de persoana vătămată sau de procuror”.

Art. 32 din Codul de procedură penală stabilește că părțile din procesul penal sunt inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente, iar potrivit dispozițiilor art. 23 și 24 din Codul de procedură penală anterior, părțile din procesul penal erau inculpatul, partea vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente.

Analizând sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală, Înalta Curte constată că dispozițiile legale incidente, respectiv art. 427 alin. (1) raportat la art. 426 lit. a) din Codul penal, și care ar trebui interpretate sunt clare, inteligibile și lipsite de ambiguități.

Cu alte cuvinte, instanța de trimitere nu tinde la o rezolvare a unei „chestiuni de drept”, ci în realitate se tinde la rezolvarea conflictului de drept procesual penal dedus judecății.

De altfel, prin Decizia nr. 623 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 18 noiembrie 2015, Curtea Constituțională pronunțându-se asupra constituționalității dispozițiilor art. 427 alin. (1) raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, a constatat că intenția legiuitorului a fost aceea de a nu permite reformarea, pe calea contestației în anulare, a unor hotărâri care sunt în puterea lucrului judecat decât în situațiile excepționale în care se remarcă erori de procedură care nu au putut fi înlăturate pe calea apelului și doar în condițiile reglementate expres în art. 426—432 din Codul de procedură penală.

Prin urmare, având în vedere prevederile art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală care arată în mod expres și limitativ categoria persoanelor care pot să formuleze contestație în anulare, se constată că sesizarea instanței de trimitere nu vizează o reală problemă de drept care să reclame o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Or, lipsa însăși a existenței unei „chestiuni de drept” ce ar necesita lămuriri sau interpretări determină respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 475 și art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a II-a penală în Dosarul nr. 4.796/2/2015, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept: „dacă, în aplicarea dispozițiilor art. 427 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 426 lit. a) din Codul de procedură penală, persoana fizică ori juridică ce nu a avut calitatea de parte în cursul procesului penal are calitatea procesuală să formuleze contestație în anulare întrucât nu a fost citată la judecata în apel, în condițiile în care drepturile ori interesele sale au fost afectate printr-o măsură dispusă de instanța de apel prin hotărâre definitivă”.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 10 februarie 2016.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Ana-Maria Deaconescu-Belulescu

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea Societății A.T. BROKER INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 813 din 27 ianuarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea A.T. BROKER INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Măgurele, str. Mărășești nr. 43, județul Ilfov, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J23/2048/01.07.2008, cod unic de înregistrare 24126848, RBK-526/29.10.2008, reprezentată legal de doamna Necula Paula Florica în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea A.T. BROKER INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea A.T. BROKER INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în Măgurele, str. Mărășești nr. 43, județul Ilfov, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J23/2048/01.07.2008, cod unic de înregistrare 24126848, RBK-526/29.10.2008, reprezentată legal de doamna Necula Paula Florica în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății JOLILI BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau reasigurare**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 846 din 28 ianuarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea JOLILI BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Vlădești, str. Vlădești nr. 227, județul Vâlcea, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J38/472/30.09.2009, cod unic de înregistrare 26041721/30.09.2009, RBK-598/14.12.2009, reprezentată legal de domnul Jorovlea Paul în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea JOLILI BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea JOLILI BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în Vlădești, str. Vlădești nr. 227, județul Vâlcea, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J38/472/30.09.2009, cod unic de înregistrare 26041721/30.09.2009, RBK-598/14.12.2009, reprezentată legal de domnul Jorovlea Paul în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau reasigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asiguraător, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare-reasigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății GAMMA — ASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.
cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 847 din 28 ianuarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea GAMMA — ASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, bd. Pache Protopopescu nr. 9, et. 1, sectorul 2, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/9515/16.05.2007, cod unic de înregistrare 21745696, RBK-416/19.06.2007, reprezentată legal de domnul Codescu Cătălin Radu în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea GAMMA — ASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea GAMMA — ASIG BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în București, bd. Pache Protopopescu nr. 9, et. 1, sectorul 2, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/9515/16.05.2007, cod unic de înregistrare 21745696, RBK-416/19.06.2007, reprezentată legal de domnul Codescu Cătălin Radu în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății IBG — INSURANCE BROKERS GROUP — S.R.L.
cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 973 din 2 februarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea IBG — INSURANCE BROKERS GROUP — S.R.L., cu sediul social în Oradea, Piața Emanuil Gojdu nr. 47, bl. A3, județul Bihor, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J05/136/12.02.2002, cod unic de înregistrare 14444976, RBK-203/09.04.2009, reprezentată legal de domnul Gabor Ovidiu Bogdan George în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea IBG — INSURANCE BROKERS GROUP — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare. Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea IBG — INSURANCE BROKERS GROUP — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în Oradea, Piața Emanuil Gojdu nr. 47, bl. A3, județul Bihor, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J05/136/12.02.2002, cod unic de înregistrare 14444976, RBK-203/09.04.2009, reprezentată legal de domnul Gabor Ovidiu Bogdan George în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului, eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății AS — INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau reasigurare**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 984 din 2 februarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea AS — INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, Șos. Iancului nr. 13, bl. 107, sc. B, ap. 52, sectorul 2, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/5302/23.06.1995, cod unic de înregistrare 7486901, RBK-021/10.04.2003, reprezentată legal de domnul Vasilescu Ion în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea AS — INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare. Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea AS — INVEST BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în București, Șos. Iancului nr. 13, bl. 107, sc. B, ap. 52, sectorul 2, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/5302/23.06.1995, cod unic de înregistrare 7486901, RBK-021/10.04.2003, reprezentată legal de domnul Vasilescu Ion în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau reasigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare-reasigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății GENERAL INSURANCE & CONSULTING
BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. cu retragerea autorizației de funcționare
ca broker de asigurare și/sau reasigurare**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în ședința din data de 17 februarie 2016, a Referatului de constatare întocmit de Direcția reglementare-autorizare cu nr. SA-DRA 976 din 2 februarie 2016, ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea GENERAL INSURANCE & CONSULTING BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în București, bd. Alexandru Obregia nr. 33, bl. O3, sc. 3, et. 1, ap. 87, sectorul 4, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/14343/28.10.2003, cod unic de înregistrare 15849579, RBK-188/22.12.2003, reprezentată legal de doamna Vilcu Iulia în calitate de conducător executiv,

a constatat următoarele:

Societatea GENERAL INSURANCE & CONSULTING BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L. nu a solicitat aprobarea majorării capitalului social la nivelul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, până la data de 31 decembrie 2015.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 20 alin. (1) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, ceea ce constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare. Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2015 privind autorizarea și funcționarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, se sancționează Societatea GENERAL INSURANCE & CONSULTING BROKER DE ASIGURARE-REASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în București, bd. Alexandru Obregia nr. 33, bl. O3, sc. 3, et. 1, ap. 87, sectorul 4, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/14343/28.10.2003, cod unic de înregistrare 15849579, RBK-188/22.12.2003, reprezentată legal de doamna Vilcu Iulia în calitate de conducător executiv, cu retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau reasigurare.

Art. 2. — (1) Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice

brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societatea are obligația să aducă la cunoștința clienților săi retragerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzătoare pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

(3) Societatea are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data primirii prezentei decizii, să înregistreze la Oficiul Național al Registrului Comerțului eliminarea din obiectul de activitate a codurilor specifice activității de broker de asigurare, precum și eliminarea din denumire a sintagmei „broker de asigurare-reasigurare”.

Art. 3. — Împotriva prezentei decizii Societatea poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Gheorghe Cornel Coca Constantinescu

București, 3 martie 2016.
Nr. 571.

MUNICIPIUL TULCEA
 PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TULCEA
 DIRECȚIA ECONOMICĂ

LISTA

cuprinzând asociațiile și fundațiile române cu personalitate juridică din municipiul Tulcea cărora li s-au acordat subvenții de la bugetul local în anul 2016, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Nr. crt.	Denumirea asociației/fundației Titlul proiectului	Județul/Municipiul	Număr de beneficiari	Cuquantum subvenție
1.	Asociația MĂINI ÎNTINSE Centrul de zi „Aproape de tine”	Municipiul Tulcea	17	35.700 lei
2.	Parohia „Sf. Nicolae” Tulcea	Municipiul Tulcea	15	16.200 lei

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

